

Nej, han var just kørt til Randers, fortalte Drengen.

„Naa, er han det,“ sagde han blot, men tænkte ved sig selv, at det var sært nok.

Stuehuset var en lav Bindingsværksbygning med to Indgange. Han gik hen mod den, der førte ind til Bryggerset og Aftægtsstuen. Da han stod i Fremmerset og mødte en Duft af Haarolje, tænkte han, at Oleane eller Pigen nylig maatte være gaaet der igennem. Indenfor den lukkede Bryggersdør tilvenstre hørte han Lyden af en Vandøse.

Idet han vendte sig til den modsatte Dør, der gik ind til den gamle Kones Stue, aabnedes den anden paaklem, og Oleane stak Hovedet frem. Hun var i Færd med at klæde sig om. Haaret hang hende ned over Skuldrene.

„Ja, gaa du kun ind! A kommer straks,“ sagde hun.

Mads Vestrup bankede paa og kom ind i en lysfattig, tilsyneladende tom Stue, der hilste ham velkommen ved et hakkende Bornholmerur.

Forhænget til en Alkove blev ført til Side, og et indbundet Hoved kom tilsyne. Det var Aftægtskone paa Gaarden, Jørgen Stauns Mor. Den gamle Kone havde været sengebunden i de sidste ti Aar. Det var et Maveonde, hun led af, hvad man ogsaa nok kunde mærke paa Luften i Stuen.

„Er det Præsten?“ spurgte hun og lagde en lang, gul Benhaand skyggende over Øjnene.

„Ja,“ sagde han og stillede sin Kæp hen i Krogen med Kasketten ovenpaa. Saa satte han sig paa en Stol ved hendes Seng.

„Jørgen er nok taget til Staden.“

Ja, han maatte da ind til Doktoren med Pigen, som skulde have en bolden Finger snittet. Og saa vilde han med det samme snakke til ham om sit Bryst. Han var saa plaget i denne Tid.

Saa var Oleane altsaa alene hjemme — tænkte Mads Vestrup i ny Uro og mindedes Dueflokkens Advarsel.

„Ja, lad os bede sammen, Mette!“

Et Kvarterstid efter, da han havde sluttet Andagten med at synge en Salme for den Gamle, kom Oleane ind og hilste paa ham med et kraftigt Haandtryk. Hun var ikke alene stor af Skik-